

СВОБОДА СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

УРЕДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СВІТА

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIV. Ч. 296. Джерзі Ситі, Н. Дж., субота, 19-го грудня, 1936.

VOL. XLIV. No. 296. Jersey City, N. J., Saturday, December 19, 1936. THREE CENTS

ЗАКОНОДАТНА ПРОГРАМА УРЯДУ

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвельт відбув низку конференцій з провідниками конгресу й адміністраційними урядниками в справі глянів адміністрації щодо нових законів, що мають бути предложені новій сесії конгресу.

З цих конференцій виходить, що президент не буде домагатись ухвалення нових податків. Однак він буде домагатись ухвалення ще раз закону про податки на фабрики, що тратить обов'язуючу силу 30-го червня.

Далі президент дав до розуміння, що він думає добиватись продовження існування Реконструкційної Фінансової Корпорації принаймні на один рік.

МІЖНАРОДНЯ КОНФЕРЕНЦІЯ ПРО ЕКОНОМІЧНІ СПРАВИ.

БУЕНОС АЙРЕС (Аргентина). — Постійний комітет Міжамериканської Конференції для Вдержання Миру прийняв пропозицію делегації Злучених Держав, щоб у міждержавній торгівлі трактувати кожну державу однаково.

Американська делегація предложила теж постанову, щоб ніяка держава не оточувалася надзвичайними обмеженнями перед заграничною торгівлею, і що пропозицію теж прийнято в комітеті.

Ці пропозиції будуть піддані під голосування на пленарній засіданню конференції, що відбувається наступної середи. Це відай буде остання сесія конференції, бо агенди конференції вже вичерпані.

ГОДЯТЬСЯ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ.

ТРЕНТОН (Нью Джерсі). — Провідник републиканців і демократів у сенаті естейтс-департаменту згодилися підтримати згідно проект закону про винагородження робітників на випадок безробіття, котрий буде предложений на спеціальній сесії легіслатури в понеділок. Проект наслідую закон стейту Нью Йорк про цю справу.

СТРАЙК У ФАБРИКАХ СКЛА.

ВАШИНГТОН. — Тут має зібратися конференція Комітету для Промислової Організації й представників юній робітників у фабриках скла, що вийшли на страйк.

Тимчасом підприємство „Либі-Овенс-Форд Глес Ко.“ почало проти страйкярів газету пропаганду. В першій випуску підприємство закидає провідників юнії, що воно укриває перед суспільністю факт, що робітники цього промислу дістали недавно підвишку заплати.

З заяви виходить теж, який важкий цей страйк фабрики скла для автомобільних фабрик. Два підприємства для виробу автомобільних шин, себто „Питсбург Плейт Глес Ко.“ та „Либі-Овенс-Форд Глес Ко.“ виробляють коло 90% усього шибового скла в краю та коло 85% усього автомобільного скла.

ПАПА ЕКСКОМУНІКУЄ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКИХ СВЯЩЕНИКІВ.

БРИДЖПОРТ (Конетикот). — Моріс Мек-Оліф, гартфордський римо-католицький єпископ, повідомив усіх католицьких священників у місті, що папа Пій XI-тий екскомунікував о. Ореста П. Чорнока, пароха греко-католицької церкви св. Івана, та 5 інших священників „карпато-руського обряду“, що є в унії з Римом.

Крім о. Чорнока екскомуніковані: о. Іреній Долгий з Перт Амбою, Нью Джерзі; о. Стефан Варзалій, о. Костянтин Авроров, о. Петро Молчані й о. Іван Сорока, що мають парохії в Пенсильвенії.

За причину екскомунікації подано те, що ці священники, зірвавши звязки з єпископом Такачем, вибрали о. Чорнока адміністратором „карпато-руської греко-католицької церкви в Злучених Державах“. Боротьба між о. Чорноком і товаришами та єпископом Такачем ведеться вже кілька літ та обертається найбільше коло питання целібату; єпископ Такач відмовляється висвячувати жонатих священників.

СВЯТКУЮТЬ ПАМ'ЯТЬ ВІНАХІДНИКА ЛІТАКА.

ДЕЙТОН (Огайо). — Представники різних летничих організацій і уряду відсвяткували тут урочисто 33-тю річницю першого лету людини в повітряно машинною, тяжкою від повітря.

З двох братів Райтів, що придумали ту машину, лишився при життю Орвил Райт. Вилбер Райт помер у 1912-тім році. Звісні летуни зложили на його гробі вінок.

ЖЕРТВИ ЕСПАНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Єпископ Тодела, кардинал Гомас, що перебуває тепер у Римі, каже, що досі в Еспанії згинули яких мільон осіб. Ген. Франко, що обороняє традицій еспанського народу, дав би собі раду з соціалістично-комуністичною язвою, говорив кардинал, який не значна поміч Москви для еспанських дівч.

ЛЕТНИЧА КАТАСТРОФА.

Летниче підприємство „Вестерн Ер Лайн“ припускає, що літак, що пропав оноді з 3 пільотами й 4 пасажирами без сліду, певно покінчив трагічно та що ні одна особа з того літака не осталася при життю.

ШТУЧНИЙ СОН ПАСАЖИРІВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ПОЕЗДУ.

До переділу третьої класи залізничного поезде, що їхав з Бидгощі до Варшави, всіли ніччю в Кутні два панки і закурили папирси, від диму яких попали всі пасажирці цілого вагону в глибокий сон. Тоді згадані панки ограбили всіх з готівки і клучків, а самі втекли на найближчій стації.

ЗАМІСЦЬ ХЛІБА.

При металургічному заводі ім. Кірово в Сталіні постанала одна з найбільших організаций советської України, яка, як про це пишуть кніжські „Вісті“, приготує 5,000 хлібантам для роздачі робітникам у день свята революції.

ЛЮБОВ НЕ ЗНАЄ МЕЖ ВІКУ.

Незвичайна пара станула перед вітарем в Усті під Познанем. Він має 84 роки, а вона 27.

ДИТИНУ ВИСЛАЛИ ЯК ПАКУНОК.

Досі нечуваний випадок трапився останнім часом на польській залізниці. Перед кількома роками вмігрував з Польщі до Франції якийсь Вавжиняк. Там одружився й дочекався дитини. А що Вавжиняк і його жінка зарплаті цілий день, віддали дитину до захисту за оплатою 170 франків. Врешті рішили переслати дитину до діда в Лодзі, а щоб оминуть завеликих коштів, надали її як пакунок. Живою паккою опікувався по дорозі кондуктор. Коли доїхали на лінцевий двірць, начальницька стація повідомив діда, що прибув до нього живий вантаж.

ЗАДОВГЕ ПЕРЦЕ В ДАМСЬКОМУ КАПЕЛЮШКУ.

В одному кінотеатрі в Варшаві сидів якийсь міський урядовець, перед яким займала місце жінка в модному капелюсі з довгим пером. Підчас сеансу жінка перешкоджувала цим пером урядовцеві оглядати фільму, отже зденервованій урядовець вийшов з кішени ножички й обтяв перо на капелюсі згаданой пані. Урядовець на вимогу пошкодованої вилегітимувала. Згадавши пані виступила зі скаргою до суду. Крім того потягла урядовця до карної відповідальности за те, що заколотив публічний спрй.

ПРИЗНАВСЯ ДО ОБМАНСТВА.

Михайло Пекораро признався в федеральнім суді в Нью Йорку, що він узяв від федерального уряду 19 позичок на мораву домів, подяючи при тому урядові й банкам преріжні фальшиві дані. Суддя засудив його на півтора року в'язниці.

ЗАСУД НА ПОЧТОВИХ ХАБАРНИКІВ.

Окружний суд у Варшаві засудив Е. Вітодіна на півтора року, Т. Фіца на два роки й В. Гжелуковського на 9 місяців в'язниці за те, що вони як урядовці пошти вимушували хабарі за прилітвання листощам т. зв. ліпчих районів.

НЕ ЗАЛИШАТИ ДІТЕЙ БЕЗ ОПІКИ.

В Браніцях під Краковом зазначилися на смерть троє дітейок О. Куранової, жінки селянина. Мати залишила їх у замкненому помешканні. Діти нападли до горючої печі содоми. Від диму діти зачаднилися. Мати застала три трупи. Діти мали 5, 3 і півтора року.

СКУПАЛА СВОЮ ПРИЯТЕЛЬКУ В ОКРОП.

В захисті для немовлят у Вильні підчас купання дітей посварилися дві доглядачки, Явевичіна й Василевська. Василевська кинула свою приятельку до ванни з окропом та ще й тримає її в кишку, так, що Явевичіна втратила свідомість. Аж надібрли люди й, відізнали Василевську від ванни, а жертву видобули з води. Вона також попарена. Хто знає, чи навіть виздоровіє.

ВІДРІЗАВ НІС ЖІНЦІ.

В малярському місті Сатмар відбувся процес проти цигана Ол. Варги. Його обвинувачували за те, що він відрізав своїй нещасливій жінці кінець носа. Жінка цигана Етла Шліс благала суд, щоб мука не засуджували. Вона живе з ним від 16-го року життя, мають 11-ро дітей. Муж є невинуватий. Це вона втекла від нього з іншим циганом, а опісля вернувшись домів, допросила мужа, щоб на доказ, що хоче при ньому залишитися й бути йому вірна, споганяла її та обрізав їй ніс. Суд таки засудив цигана на шість місяців в'язниці.

КРАДУТЬ, А ОПІСЛЯ ВТІКАЮТЬ.

Втікають одні від життя, а другі до СССР! Ось у Молодечній в інспектораті ПЗУС (Повішехн Заклад Убереження Споличних) викрили великі надужиття. Поборці Ва. Гурецький й Л. Матемона спровезли понад 10,000 зл. На вістку про надужиття приїхала з Вильни ревізійна комісія. Підчас ревізії Матемона кинувся під переїжджаючий поїзд Колеса поезде розчавили його зорсім. Другий дефрандант намагався втекти до СССР, але його арештували. Арештували й інспектора ПЗУС у Молодечній, Фелікса Банеля.

СТРІЛЯНИНА ПЕРЕД СУДОМ.

Перед судом у Сосніці була стрілянина, що покінчилася зраненням трьох осіб. Як виявилось, в суді вели розправу проти Гц. Закренса, який покінчив жінку й діти. Суд признав жінці аліменти по 20 зл. місячно. Як тільки Закренс вийшов зі суду, стрілив двічі до своєю тещі Габрилія та зранив його в бороду й в уху, а опісля віддав чотири стріли до жінки, що чудом оминула смерті. Одна куля поцілила випадком переходячу вулицю якусь Соловську. Закренс почав утікати, а за ним побіг поліцей. Коли Закренс не станув на заклик поціаня, поліцей стріляв і ранив його револьверовою кулею в череву.

ІНВАЛІД-ОБМАНЕЦЬ.

Перед судом у Суwalkах станув сліпчець Ізидор Моравський, бувший купець. На осподі фальшивої посвідки та фальшивих свідань свідки признали йому інвалідську пенду, яку діставав до 1933 р. Назгал він дістав понад 22,000 зл. Свідки ствердили, що Моравський іще перед війною був сліпий і заробляв на життя як мандрівний скрипак. Суд засудив Моравського на два роки в'язниці за обманство.

ВБИВ ЗА 20 ЗЛ.

У Голендінової коло Варшави поліцей заважив диявольську без візника. Зацікавлений пим, стверив, що на платформі лежить труп ранений візник Федікс Завістовський, пробитий ножем коло серця. Свідство виявилось, що злочинну допуста вияв другий візник, Генрик Пшука, який загравив товаришеві 20 зл., зароблених ним у суботу. Вбивника арештували.

ТРУП ЖІНКИ В ШАФІ.

А мешканцю емеритованого майора Римкевича в Варшаві служниця, підчас прятання відкриваючи труну жішки, що лежала у шафі. Служниця залярмувала домашніх, які закінчили лікарі й поліцію. Лікар ствердив, що смерть згаданой жінки наступила внаслідок поїшення. Памерла мала коло 40 літ. Ніяких містів, ані документації не знайшли. Майора Римкевича нема тепер у Варшаві. Не є виключене, що річ тут у злочині.

ГРИШНИ ЧОРТ МЕНЕ ОПУТАВ.

Так викрикував якийсь панок на вулицях Торуня й розкидав навропо й ліво вся: когю роду гроші. Розуміється, збіглося багато народу, а поліцей скопив божевільного, який розкинув уже 130 зл., і відвів його до лікарни.

ВЛОМ ДО РОДИНИХ ГРОБНИЦЬ ГР. СТАЖИНСЬКИХ.

В Оліві, повіт Золонів, був влом до двох родинних гробниць графів Стажинських у підземеллях римо-католицького костела. Вломник вибив у стіні отвір і отворив домишину з таїнними останками, шукаючи правдоподібно цінних предметів. Чи вломник забрав що, не знати.

ПОЛЯКИ ПРО УНДО Й О. У. Н.

ВАРШАВА. — „Варшавські Дзєннік Народові“ пише про українську політику таке: „Нема найменшого сумніву, що українство є сепаратистичним рухом. В роках від 1934—1936 змінилася лише тактика українців. УНДО є ніби прихильно настроєне до польської держави, але воно говорить вразно, що заключило угоду лише на те, щоб не допустити до парцеляції землі між польських селян із заходу та щоб здобути доступ української молоді до старшинських корпусів, вищих адміністраційних становищ і т. п. Щоб збаламутити польський уряд, подають послі УНДО, що впливи ОУН значно ослабли через їх акцію. Тимчасом дійсність показує щось інше. ОУН втратила тільки німецькі субвенції та легку спроможність діставати підтримку від Литви. Трохи розбила її акція польської поліції. Та вона виказує далі сильну активність, головно по селах, а виконане перед кількома днями душоубство на керівнику тюрми в Бережанах свідчить, що ОУН не зрезигнувала з дальшої акції“.

ВОЛИНЬ ВШАНОВУЄ ГЕРОІВ ЗПІД БАЗАРУ.

РІВНЕ. — Пятнадцять роковин смерті лицарів зпід Базару Волинь відсвяткувала дуже врочисто. По всіх містах і містечках, а навіть селах, відбулися врочисті жалібні богослуження й панахиди за спокій душ Великих Лицарів, що пятацять літ тому в числі 359 згинули во героїски в обороні свого краю в бою з кількатисячною московською ордою. День 22 листопаду став днем жалоби всієї Волині. Того дня в багатьох місцевостях Волині відбулися жалібні сходини, збори, академії й інші імпрези. Виголошено багато рефератів, продеклямовано багато віршів, проспівано багато жалібних та героїчних пісень.

ВЕЧІР НАРОДНОЇ НОШІ.

ЛЬВІВ. — „Вечір народньої ноші“, влаштований 4 грудня ц. р. заходом т-ва „Українська Захоронка“ та корпоративи „Українське Народне Містечтво“, пройшов з блискучим успіхом. Саля „Театру Ріжнородностей“ була битком набита, білети іще далеко до отворення випродані. Перед очима глядачів барвістою фільмою пересувалися зразки народньої ноші: з Гуцульщини, Покуття, Бойківщини, Лемківщини, Переміщини і Ярославщини, Волині й Полісся, Наддніпрянщини. Група гуцулів з Космача демонструвала гуцульське весілля.

КОНФІСКАТА УКРАЇНСЬКИХ КАЛЕНДАРІВ.

ЛУЦЬК. — Повітове староство в Луцьку сконфіскувало видані у Львові українські календарі, хоч ці календарі дотерішли вже польської цензури на львівському терені. Сконфісковано такі календарі: „Червона Калина“, „Золотий Колос“, „Жіноча Доля“, „Український Інавалід“, „Селянський Календар“, „Приятель Народу“, „Батьківщина“, „Криниця“ й „На сліді“.

ХТО МАЛЮВАВ „РАЦЛАВІЦЬКУ ПАНОРАМУ“?

ЛЬВІВ. — Відомий польський маляр з українського роду, Войтх Коссака, заявив публично, що славно „Рацлавіцьку Панораму“, яку нібито намалював Ян Стіка, намалював він сам. Ян Стіка подав тільки проект такої панорами й зробив перші кроки до її реалізації. Пізніше він пропросив до співучасті Коссака, який виконав майже всю містецьку роботу. Стіка намалював тільки одного лірника. Ця заява Коссака викликала у Львові справжню сенсацію.

НАСЛІДКИ „СОЦІАЛІСТИЧНОЇ“ ВІЛЬНОЇ ЛЮБОВИ.

МОСКВА. — Московський большевизм, оманувши владу, почав реформувати світ на „соціалістичних“ засадах. Зпочатку він завзято руйнував родину, шлюбні звязки і шляхотні почуття любови. Сама любов для большевицьких проповідників була „буржуазним забобном“. Вони вважали любов виключно як фізіологічне явище, подібну як у горобців, псів і інших звірят. Але ця „соціалістична“ мораль довела до того, що в СССР народилися тисячі безбаченків, які часто не знають ні своїх батьків, ні навіть місця, де народилися. Широке населення, що не відступило від своїх старих засад моралі, відноситься до цих дітей з погордою. Життя цих дітей дуже нужденне, бо влада не займається ними. Вони юрбою шляються по вулицях і займаються крадіжкою.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1899

Published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 51-53 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Address: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

БАГАЦЬКО ГАЛАСУ ЗНЕЧЕВЛЯ.

Галас, що піднявся в світовій пресі через любовну аферу англійського короля Едварда, відвернув на час увагу від Міжамериканської Конференції для Вдержання Миру в Буенос Айресі. Ця конференція була задумана урядом Злучених Держав і президент Рузвелт старався надати їй якнайбільше значіння. Він навіть самий їздив на цю конференцію та своєю особистою присутністю й впливом своєї красномовності старався надати конференції вагу першорядної світової події.

Зі становища Злучених Держав ця конференція була логічним випликом становища, яке заняв уряд Злучених Держав за президентури Рузвелта, себто політики певної нейтральності на випадок нової світової війни. Звісно, ледво чи могли би Злучені Держави держатися цієї політики, якби тут, у Новому Світі, на західній півкулі, знайшлися держави, що вмшалися би в таку світову війну.

Мали інтерес у такій конференції й краї латинської Америки, котрі все ще живуть у страху перед можливістю інтервенції могутніх Злучених Держав у внутрішні справи цих країн. Злучені Держави, щоправда, проголосили свого часу засаду „доктрину Монрова“, що ніяка європейська держава не сміє мішатися в справи Америки, але з цього ще не виходило, щоб у внутрішні справи таких держав не вмшалися самі Злучені Держави. Злучені Держави не раз уже мішалися у внутрішні справи країн латинської Америки, і краї латинської Америки хотіли б забезпечення від Злучених Держав, що цього не буде набудуче.

З отих двох змагань виийшла ця конференція в Буенос Айресі. Угода, що на неї всі 21 держав, що беруть у ній участь, згодилися, це власне компроміс між цими двома тенденціями: бажання Злучених Держав задержати повну нейтральність на випадок світової війни та бажання країн латинської Америки дістати запевнення від Злучених Держав, що вони не будуть мішатися у їх внутрішні справи. Крім цього держави згодилися повести переговори, якщо тільки буде нарушений мир, чи то в Америці, чи поза Америкою. Цього роду переговори війни, як вона прийде, певно не запобіжать. Можуть вони запобігти хіба загрози війни, якщо будуть скликані в умійний спосіб, і то віддай тільки загрози меншої війни.

Значить, великого політичного доспіху конференція мати не може. Коли для малих політичних здобутків Злучені Держави зрелися засади Монрова, то може виглядати дивним, пощо властиво Злучені Держави до цієї конференції йшли. Тому, здається, й не можна відмовити певної слушности деяким європейським обсерваторам, що дивляться на цілу конференцію як на економічну гру американського бізнесу. Мовляв, беріть собі засаду Монрова, але дайте нам свої ринки. Злучені Держави зрелися невідгідної політичної засади, щоб тягнути маєткові користи зо свого передового становища.

Учас Санчус. ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ

Друга частина „ВОЛИНЬ“. Авторські права застережені.

А хібаж наше село цього потребує? Село хотіло твердої влади... Правдаж? А Каміняк з Корнійчуком Маркса. Дурні дурних пізнали і пішли валити Петлюру. А Петлюра... Хто зна, хто він... Але, що він не поміщик, це відомо. Він за Україну і все...

— Бо він сам винен... Сам і більш нічого. Я це казав, кажу й казатиму! — сердито з притиском зазначив Єлисей. Раз берешся за діло, то роби так, щоби палець твої на всьому видно було. Щоб усі чули, що ти господар. З нашим народом усе можна зробити, але треба руки... Хіба не знаєш, як твій батько перебірався до Тялякки. Поки давав попуст — все розповзалось. А взяв у жменю вівки, закутив на п'ястук і поїхав. От так треба.

Після цього Єлисей ще раз сердито спльовує і відходить до кухні, де під бугаєм кладеться. Але спати не спить. Чути, як перевертається з боку на бік, щось бурмоче під ніс, ляється.

А Володько пішов у книгу. До нього заговорив його вічний голос, голос бажання знати. Кожна картка це ступінь невідоме. Він читає і бачить

перед собою стару Україну. Степи, луги, праліси, дикі трави. Це рай повний звіря всякого, повний меду і квітів запашних. І ходить у тому пралісі чоловік, що звється козак. У о-тах його далечинь, за якою не бачить того, що перед ним. А коли гляне в землю — забуває, що крім цієї плямки, на якій спинилось око його, існує великий мир навкруги.

Ніхто не взяв козака за свого і ніхто не випустив його з рук своїх. І так тягнулось літ триста.

„ПРО ЛЮБОВ ДО БАТЬКІВЩИНИ ТА ПРО НАРОДНЮ ГОРДІСТЬ“

Це назва розвідки російського історика і письменника Миколи Карамзіна, написаної більше як 100 років тому. Карамзін писав про любов до батьківщини — „фізичну, моральну і політичну“. Як переконаний монархіст, Карамзін уважав, що правдивий росіянин має любити не тільки природу і людинність своєї країни, але також і політичний устрій своєї держави, отже бути вірним підданним російського царя. Вся історія Росії, яку написав Карамзін, це послідовне звеличування заслуг царів московських. Навіть російському претові Пушкінову, що сам був імперіалістом, занулили були якось цареславні поклони Карамзіна, і він написав про Карамзінову історію такого зділкого віршику:

„Його історії блискуча простота Покаже вам і щиро і без зради Всю необхідність самовлади І насолоду від кнута“.

В лексиконі російського більшовизму не було гіршого слова для образи політичного противника, як „патріот“. У своїй знаменитій статті „про національну гордість великоросів“ Ленін виразно відмежується від російської „патріотичної цареславної традиції“. Муравйовів-вішателів, царських генералів, що завоювали Кавказ і Сибір, царських дипломатів, що задушили Україну, Ленін виключає з російської революційної, визвольної традиції. Він уважав, що російський нарід має досить людей, заслужених борців за політичну свободу, які можуть бути честю і гордістю для Росії.

Та все на світі йде, все минає. Російські комуністи, ставши при владі, почали гнобити неросійські народи не гірше, як було за царського режиму. Для такої кривавої самодержавної диктатури, яку має Сталін, небезпечно спиратися на визвольну традицію російського революційного руху. Чому? Бо спомин про боротьбу російських революціонерів 19-го століття проти царської влади може дати

приклад для молодого покоління, яке чує на своїх плечах режим Сталіна. Тому в Москві зроблено впродовж недавніх років крутий поворот. Менше звертають уваги на революційну минувшину, а більше шукають підпори для режиму в державно-імперіалістичній історії Росії. Сталін вишищує цілими десятками „старих большевиків“ і дає змогу російськостиму націоналізмові виявлятися вільно і без перешкод. Кожна советська газета переповнена тепер фразами про „патріотів батьківщини“ і про „великий російський нарід“. — З давно минулих століть витягають теперішній керівничий приклад для патріотичного наслідування, хоч ці люди і події з революцією не мали нічого спільного. Пушкін, Ломоносов, нарешті — Ілля Муромець та інші сильні богатирі часів київського князя Володимира — ясного сонечка.

Про російського вченого 18. віку, Ломоносова, московська „Правда“ недавно написала:

„Образ цієї людини, пронятої глибокою національною гордістю, цей образ нам, людям советської країни, зрозумілий і близький“ (18. листопаду). Про царя Петра, того, що „розпинав нашу Україну“ та сама „Правда“ пише, що „уряд Петра погромив повстанських селян, козаків і селян над Доном і над Волгою і, розбивши в блискучій битві під Полтавою шведів, кинув усі свої сили на зміцнення держави. Ціла енергія і воля Петра, його старання щодо підсилення армії — все було спрямоване на те, щоб кріпацьку, відсталу Росію піднести на рівень європейських держав“.

Справа ясна: своїх „предків“ теперішній більшовицький режим шукає не між революційним селянством і козацтвом, що боролось 1706—1708 рр. проти московської панщини, а між діячами кривавої самовлади царя Петра I. Тому так солодко спомінає „Правда“ про поразку Карла XII і Мазепи під Полтавою 1709 р.

Московський шовінізм тріумфує в ССРР на цілій лінії. Справа ясна: своїх „предків“ теперішній більшовицький режим шукає не між революційним селянством і козацтвом, що боролось 1706—1708 рр. проти московської панщини, а між діячами кривавої самовлади царя Петра I. Тому так солодко спомінає „Правда“ про поразку Карла XII і Мазепи під Полтавою 1709 р.

СВЯТКУЙМО РОКОВИНИ „ПРОСВІТИ“

„Станьте розсвітлом у спільній потребі, Засвітліть братам народні світила на Галицьким небі!“ А. Могильницький.

Дня 8-го грудня 1868 р. засяло перший раз на темнім галицьким небосклові ясне народне світло. В цім дні подстало наше найстарше та найбільше заслужене Товариство „Просвіта“.

Сумно, дуже сумно жилося нашому народові при кінці 18-го та в першій половині 19-го століття. Позбавлений власної держави, роздертий кордонами, втомлений довговічними боями за волю, стогнав він у чужому ярмі. Скрізь панщина, а на ланах у ролі панцизняних робітників бідний, понижений священник і темний селянин. Отупілий, безнадійний, і безпощадно висискуваний наш нарід окутала одна непроглядна матеріальна й духовна неволя. Скрізь панувала темрява. Освічена, інтелігентна верства відверталась від збочування народу, покидала бідного, темного українського селянина й пхалась у чужі, „панські“ нації. Навіть наша рідна мова, цей одинокий скарб народньої душі, почала заникати; її стидалися, бо це „хлопська“ мова, й уживали чужої.

Здавалось, наш нарід закаміяв, задеревів і не чує брязкоту кайданів на своїх ногах. Здавалось, воля наша вмерла на віки, бо нема такого сильного, щоб відвалити цей тяжкий камінь, яким нас прикрили у гробі, та розбудив нас до нового життя.

Не багато поміг нам 1848 рік, коли це повіяло з Заходу теплішим вітром і свободою. Наш нарід не вмів і не міг користати з тих уступок, якими наділив нас тоді з конечности австрійський уряд, бо був непросвічений і неосвічений. Він був дальше духовним невеличком і не міг постояти як слід за своє право.

Аж прийшов вкінці цей пам'ятний 8-мий грудень 1868 року, а вкінці з ним духове пробудження українського народу з національною мертвечиною. Знайшовся гурт молодих, інтелігентних і відданих щиро українській справі громадян, який умів глянути в глибину народньої душі та

схопити корінь лиха. Він поставив перед собою ясно справу, що: „Кожний нарід, що хоче добитися самостійности, мусить передусім дбати про це, щоби нижчі верстви суспільности, народні маси піднести до того ступня просвіти, щоби ця народна маса почула себе членом народнього організму, відчула своє горожанське й національне достоїнство й узнала потребу існування нації як окремішньої народньої індивідуальности; бо ніхто інший, а маса народу є підставою усього“. Для виконання цієї програми засновано саме Товариство „Просвіта“.

Не великий був цей гурток основників, але сила й живучість його ідей були такі могутчі й так сильно одушевили народніх робітників, що вони поборювали одну перешкоду за другою, поборювали затії чужих і байдужність своїх, поборювали темноту народніх мас, ішли все далі вперед, ширили між народом освіту та здобували його уми й серця для нашої національної справи.

І сталося чудо. Під чародійним дотиком „Просвіти“ спадає луска сліпоти з очей нашого народу й він виходить на широкий шлях духовної волі. Нарід, який донедавна навіть не смів мріяти про волю, що був „тяглом у бистротечних поїздах сусідів“, підносить голос за своє право до волі.

Під її впливом перше покоління українського селянства, яке щойно вийшло з лихочіття панщини, самовизначилось у націю, пізнало, що воно є окремих іді полків і москалів історичним народом. Друге покоління під впливом „Просвіти“ зачало розбудовувати

свою хату й поширювати в ній вікна. Воно зачало розбудовувати свої господарські й культурні установи. Воно зажадало науки в школах у своїй рідній мові. Воно зачало жадати для себе поширення і політичних прав. Воно зачало творити свої політичні організації. А третє покоління виийшло зо своєї селянської хати на широке поле міжнародньої політики й усього світові завияло, що хоче жити самостійним життям і хоче самопорядкувати справами на своїй землі.

„Просвіта“ це не тільки звичайна собі культурно-суспільна організація, але це символ Українського Відрідження. Ї розріст — це розріст українського народу! Ї сила — це наша сила!

„Просвіти“ належить безсумнівно перше й найпочесніше місце між українськими товариствами — вона ж стала матірню всіх товариств — а роковини „Просвіти“ повинні бути всенароднім українським святом.

Справа „Просвіти“ повинна бути актуальна зокрема під сучасну пору, коли наближається її 70-літній ювілей. Хай не буде ані одної української колонії в Америці, якбу у 1937 і 1938 році не улядилася в себе традиційного „Свята „Просвіти“ та не передідала з нього почесного „Дару „Просвіти“.

Шануючи роковини „Просвіти“, пошануємо себе самих — як культуру та здібну до державного життя націю.

Хай просвітнянський клич „Через освіту та освідомлення — до волі!“ лунає всюди! Святкуймо свята „Просвіти, збираймо жертви на розбудову „Просвіти“ та ставаймо її членами!

Михайло Дудра, відпоручник „Просвіти“.

УКРАЇНСЬКА ІСТОРІЯ — НА СТІНАХ ЦЕРКВИ

В Америці маємо багато українських церков. Але чи ті божі доми є дійсно українськими, коли брати під увагу їх будову й церковне уладження, а в першу чергу ті численні образи, якими поприкрашувано наші церкви? Ось питання, на яке не дуже тяжко відповісти. Бо поправді є дуже мало церков, що відповідають тим вимогам, які сьогодні ставити український нарід, коли береться будувати чи відновляти українську церкву в старім краю. А які там щодо цього заходять зміни, хай послужить доказом церква оо. василіян у Жовкві, яку розмалював наш артист-малюр Юліан Буцманюк, бувший Український Січовий Стрілець (У. С. С.). Не будемо тут обговорювати всіх малюнків, які виконав Ю. Буцманюк у згаданій церкві, але згадаємо за ті, що є в бічних навах, де є представлена історія нашої батьківщини: національно-визвольна і національно-релігійна. І так бачимо, як описує М. Островецька в часописі „Обрій“, у правій наві по середині у благословній постаті з хрестом і жезлом митрополита Галицького Землі Кир Андрея, обабіч інші владки, архимандрити й ігумени Ч. В. В. А у стилі владки жіноча постать, уосіблення України, обдерта, в лахманах, складає умерлого голодовою смертю: 1922 і 1933 в Україні під Советами.

Запорозька Покрова. За нами, як тло, Львів. У лівій наві бачимо митрополита Ісидора Київського, Іпатія Потія, митрополита Рогозу, Мелетія Смотрицького, князя Константина Острозького, гетьмана Петра Сагайдачного, Богдана Хмельницького, Петра Дорошенка й Івана Мазепу.

Одночасно перед „корпусом“ почали все більше й більше прибувати й гуртуватися учасники походу. Коли і як встигли вони вернутися — невідомо. У декого при поясі бомб, через плече кулеметні стрічки. Чоботи, руки, обличчя заліпнені грязюкою. (Дальше буде).

Ці образи, як пише знавець штуки, роблять велике вражіння, бо на них ясно схоплено цілу визвольну боротьбу України. Це українська історія в образах. І тому ці образи матимуть велике виховне значіння для будучих поколінь. Це вперше на всіх землях України мистець Ю. Буцманюк передає вікам нашу історію у такій ясній формі. А міг це так добре відати Ю. Буцманюк тому, що як старшина У. С. С., як воєк Української Армії, сам пережив ту історію і відчув її в усіх її істоті.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮАРК. Н. ДЖ. Тов. ім. Дмитра Вітовського, від. 14, повідомляє, що місячні збори відбулись 21. грудня, в Січовій Салі, 229 Спрінгфілд Еве. Просимо явитися на збори точно в годині 8-мий вечір. Також просимо тих членів, котрі є сусуплюючій, прийти на збори, впривітати свої місцяні вкладки і стати наново членами У. Н. Союзу. — М. Питаршик, секр.

НЮАРК. Н. ДЖ. Тов. Запорозька Січ, від. 371, повідомляє тих членів, котрі не були на річних зборах уряд на 1937 рік є такі: Іван Тарнавський, предс.; Олександра Шумський, секр.-кас.; Члени котрі не заплатили вкладок за грудень, коде не впривітано найдаліше до 25 с. м. будуть сусуплюючій. Вкладки мають бути плачені кожного місяця. Збори будуть відбуватися в 2-гу суботу по першій, в галі червоній, 49-51 Бікон ул. — О. Шумський, секр.

Господиня (до наймички): Чуеш, Ганю, одного черевика ти зовсім не вичистила, ще зовсім із болотом. Наймичка (розсіяна): О, то я напевно від один черевик чистила два рази!

ШЕНАНДОА, ПА. Бр. св. Володимира, від. 98, подає до відома, що на річних зборах вибрано повною сгарій уряд, а саме: Микола Максимчук, предс.; Роман Сидорський, заст.; Іван Чорний, секр.; Емілія Монастирський, заст.; Іван Земба, кас.; Ів. Чорний, секр.

3 РУХУ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ювілейне свято товариства „Дністер“.

Українське запомогове товариство „Дністер“, від 361 У. Н. Союзу в Нью-Йорку, влаштувало в суботу, 21-го, і в неділю, 22-го листопада ц. р. вродний ювілей свого 10-літнього існування.

В суботу, в год. 10 рано, відправлено богослуження в церкві св. Юрія за здоров'я тих, що живуть і працюють для розвитку організації. На богослуження прибули всі члени „Дністера“. В неділю зібрався знов члени та делегація від численних українських національних організацій до церкви св. Юрія на поминальне богослуження за померлих членів. Після того Святочний Комітет заповів усіх делегатів на перекладу до Народного Дому. Були заступлені такі організації: 10 від. ОДВУ, 11 від. ОДВУ, Хор ОДВУ, Тов. „Запорозька Січ, Бр. св. Володимир, С. Г. Державників, Тов. „Зоря“, 141 від. УНП, 194 від. У. Н. С.

Пополудні в салі Централ Пляза почалася забава, що тягнулася аж до 8 год. ввечір. В тій годині почався великий Ювілейний Бенкет, на який прибуло понад 700 запрошених гостей, більшість у вечірніх строях. Бенкет відкрив голова Ювілейного Комітету, п. Максим Савицький, промовою та передав провід бенкету в руки тостмастера, адв. М. Пізнака. Тостмастер відкрив офіційно свято-ювілей тим, що покликав відспівати гимн американських українців співаком артиста п. Петра Ординського. Оркестра п. Сербського акомпаніювала співакові.

Потім п. Ілля Гузар, голова „Дністра“, покликаний тостмастером, переповів історію повстання тов. „Дністра“. В 1926 р. злучилися два товариства, а саме „Вільність в Америці“, від 172 У. Н. С., та „Вільні Козаки міста Львова“, від 143 У. Н. С., що начислювали разом 165 членів. В р. 1933 прилучилася ще „Жеребецька Любов“, від 144 У. Н. С., в числі 27 членів. За той час праці „Дністер“ об'єднав під свій прапор 681 старших і молодих членів, а тимсамим став найбільшим відділом У. Н. Союзу.

Після гимну У. Н. С., що його відіграла оркестра, промовив п. Микола Мурашко, голова У. Н. Союзу. Він підкреслив зріст „Дністра“, отже вказував на влучну ідею злуки малих відділів в один. За той час праці „Дністер“ також вклав багато праці в українське національне життя.

Після того пані Гребенецька, відома українська солістка, відспівала кілька українських пісень. Опісля знову виступив п. Ординський, а на кінці низку народних пісень виконала молода члениця „Дністра“, панночка О. Никифорчина, дочка п. Никифорчина, відомого діяча в „Дністрі“. Йї акомпаніювала п. Гребенецька, а пані Гребенецька та п. Ординський пригравали п. Г. Стембер.

Згодом промовив п. Джеймс В. Джералд, бувший американський амбасадор в Берліні, оваційно витиний учасниками бенкету. Він підкреслював змагання українців до своєї державності і звертав увагу на те, що в цілому світі йде зав-

Побачте й послухайте славний на весь світ

„DON COSSACK“
РОСІЙСЬКИЙ ЧОЛОВІЧИЙ ХОР
Сергія Яров — диригент
M O S Q U E T H E A T E R
NEWARK, N. J.
В НЕДІЛЮ ВВЕЧІР, 20. ГРУДНЯ 1936 Р.

Багато добрих сидень по \$5. \$1.10 і \$1.65. Інші місця по \$2.20 і \$2.75. Билети й інформація в: Feuerstein Concert Mgt., 160 Broad St., Newark, N. J. Market 2-4368. 290,6

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ШКАГО-БОРНСАЙД, ІЛЛ. Листопадове Свято.

Українська православна громада в Шкаго-Борнсайд святкувала 18-ту річницю зриву галицької землі до своєї незалежності дуже вродисто. Листа 15 листопада відправлено в церкві при 9205 Чонсі дв. панахиду, при співучасті двох священників: о. Кирстюка, пароха укр. прав. церкви з Ірі вул. й о. Ковальчика, пароха громади на Борнсайд. В часі панахиди відвідали в церкві могила, біля якої стояла почесна сторожа з чотирьох стрільців з добутими шаблями. Були також привітані члени У. Н. Союзу зі своїми прапорами. Підчас Служби Божої і панахиди гарно співали хор під проводом диригента п. Запужляка. По панахиді виголосив змістову і патріотичну промову о. Кирстюка.

Вечором того дня відбулася святочна академія, в якій взяли організовану участь усі місцеві українські організації, що гуртуються при православній церкві. Програма розпочалася живим образом, подученим зі співом „Іхав стрілець на війновку“, після чого наступила символічна присяга. Дальші точки програми виконував хор, який вивязався по мистецьки не лиш зі своїх хороших точок, але який був також дуже гарно убраний в національні строї, чим доповнював красу своєї появи. Вступне слово виголосив п. Зелінка, голова грав. громади в Борнсайд. Він коротко пояснив, чому ми святкуємо Листопадове Свято і

яке вони мають історичне значіння. З чуттям віддеклямували свої деклямації В. Грод, І. Харитяк, Розалія Скоцинець і Марія Більо.

Святочний реферат виголосив інж. Куропас, бувший старшина У. Г. Армії. Бесідник переповів історію зриву на українських землях в 1918 році й боротьбу українського народу за визволення. Згадуючи за програму, бесідник заявив, що ця програма тільки хвилева. Український народ духово не програв, а навпаки, скріпився і бореться далі за свої національні ідеали й буде боротися аж до повної виграної, аж до створення своєї незалежної держави.

Перед розпочаттям другої частини запрошено до слова о. Кирстюка, який дав привітним короткий нарис про те, як в роги українського народу впродовж довгих століть старалися нас розділювати, розбивати в нутрі наші сили і в той спосіб над нами панувати. Але прийшов 1918 рік і український народ зірвався до бою й перекреслив усі надії ворогів нас знищити. Не помогли довговікові кордоні: український народ знову зігрався в одну цілість. На закінчення бесідник закликав усіх гуртувати свої сили для дальшої боротьби й бути готовими для назриваючих подій.

В дальших точках діти місцевої української рідної школи відспівали кілька українських пісень. Виставлено моголу стрільця й „Спомин листопадових днів“ в чотирьох

актах. Осип Угрин відспівав гарно кілька баритонових соль як також була ще одна деклямація, що її виконав Мирослав Нісевич.

Кінець слово-подяку виголосив парох о. Ковальчик. Він подякував привітним за участь, а виконавцям програми за труд і коротко пояснив моральні користи, які приходять для української суспільності, коли святкує такі національні свята. Свято закінчено національним гимном.

В часі перерви переведено збірку на українських інвалідів, на яку зложили: Тов. Запорозька Січ, Борнсайд, \$10; по \$5: Тов. ім. Т. Шевченка, від 176 У. Н. Союзу, Дочка України, від 54, Норт Сайл, Сестрицтво Пр. Богородиці від 33 У. Н. Союзу, Церковне Сестрицтво св. Анни, Юрій Небор; по \$2: Микола Цван, Михайло Пудик, Андрій Мажжон; по \$1: М. Гуцул, Емілія Харидчак, М. Коцян, Я. Корпан, С. Дзурдзевич, Марія Щербак, І. Олінець, Юлія Буриак, С. Кошловський, Катерина Сталена, А. Нудик, І. Жеребняк, С. Зелінка, Олена Кушнір, Я. Нісевич, В. Тимчук, М. Болеківський, по 50 ц.: Іван Мороз. Разом \$60.50. Зі вступу доложено \$39.50. Разом зібрано \$100, які то гроші вислано через Обеднання на призначену ціль.

Святочний комітет.

НЕ ВНОСИМ СТАНОВИХ РІЖНИЦЬ МІЖ ДІТЕЙ.

(Балачка на виховну тему з нагоди св. Миколи).

Ні, ні! Цим разом не про те, щоб пам'ятати про бідних дітей з нагоди їх свята. Не про те, щоб ви дарували для найбідніших проношені черевички й светерики. Цеж таке самозрозуміле.

Цим разом хочемо з нашими молодими матерями поділитися кількома помічаннями з минулорічного свята для дітей.

Перше, що вдарило в очі, — це той прикрий розділ на дітей бідних і багатих. Як же після цього можна говорити дитині, що Бозя однаково любить усіх чемних дітей, коли чемні діти сиділи, чи стояли неспіваючи в кучку в полатаних сорочках, а пусті, одягнені з першорядною елеганцією, рій водили в гаморі й цсотях?

Це не значить, щоб ми не мали пристойно одягати своїх дітей на забаву. Ні, цього ми не кажемо. Звертаємо тільки увагу, що там, де можуть бути діти в полатаних суконочках, наші діти в ім'я самої людяності й такту повинні бути одягнені скромно, якнайскромніше. Нашо вже відтепер вводити в цю малу громадку соціальної рідності й будувати мур між ними тоді, коли ми, старші, намагаємося розбивати власне ті мурі, що ділять поодинокі верстви нашого народу між собою?

Подібна справа й з дарунками. Св. Микола вирозумілий, як може ніхто з святих. Коли хочемо подарувати своїй дитині щось коштовніше, то хай св. Микола принесе це їй „під подушку“. Прилюдно, разом з дітьми зарібників, безробітних діти наші повинні діставати скромні, якнайскромніші даруночки.

Ніколи не забуду сцени, якими очима минулого року на однім таким прилюднім „Миколайку“ дивилася якась бідна дівчинка, як хлопчик, син відомого адвоката, розпаковував на салі свій дарунок. Дівчинка та дістала аж червоні члани на шні й личку. І як хлопчик розкутав прегарні саночки, дівчинка якось у підвладності кинулася до них з руками, але вміть усвідомити собі, що це не належить до неї, і розплакалася. Так багато чогось такого розпудилового такого жалісного було в тім

плачі бідної дитини, що батько хлопчика, збентежений цією сценою, вивів його чимскорше з салі разом з його коштовним дарунком.

Тому, коли йдемо з дітьми на публичного „Миколайку“, то не думаймо тільки про свої діти, але й про тих, що їм батьки не в силі справити даруночки. Не є теж вказане робити свята Миколая окремо для дітей бідніших, а окремо для краще ситуованих. Одиноке, що повинно бути, то: окремо для маленької дитвори, окремо для шкільної, а окремо для старших, розуміється, коли є так багато дитвори, що такий поділ можна робити.

Не вводи мови рідниць між дітьми й вміть їх бути людяними до своїх бідніших братів і сестричок по Україні. („Жіноча Доля“).

ЩОБИ БОЛЬШЕВИК ДІСТАВ ПОСАДУ — ПОДАНИЙ ПОКРОПИТЬ СВАЧЕНОЮ ВОДОЮ.

Пропагандист Румер відвідав ухотурі московської фабрики „Красний Богатир“ („Червоний Герой“) славу сьогодні серед робітників знахорку Матрену Івановну й описує в „Комсомольській Правд-і“ (з 11: 11. X. 1936) свої вражіння:

Матрена Івановна має вже більше як 80 літ. Має дуже багато клієнтів. До неї приходять із поданнями, приготуваннями для внесення до советських установ: просять по-

кропити її подання сваченою водою. Матрена Івановна не відмовляється, кропить, — і всі чомусь то вірять, що покроплене подання або заяву скорше й уважливіше розглянуть начальники. До Матрени Івановни йдуть молоді люди перед іспитами і просять покропити книжки. Звертається до неї багато робітників із просьбою помістити, щоб вартати йшли справніше, щоб менше було недомагань, щоб осягнути „ударне“ стахановське темпо. Матрена Івановна, як загально думают, сильно помагає сваченою водою та молитвами.

Пропагандиста Матрена Івановна спиталася, як і всіх: — А тобі чим треба допомогти?

Пропагандист відповів, що його ображує майстер. Бабуся посадила пропагандиста під образами й сказала трошки піддаждати. Потім дала раду: моліться що для до великомученика Трифона, — а тоді все в роботі піде добре.

Серед робітників (не виключаючи комсомольців) Матрена Івановна втішається великим пошанівком.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ.

Феніксів, Па. — Між жертводавцями з Листопадового Свята має бути: І. Костира і М. Чайка по 25 ц.

Г. Х., Нью Йорк, Н. Й. — Ваші завваги будуть використані на конгресі Обеднання, де ця справа буде порушена основніше.

УВАГА! УКРАЇНЦІ В JERSEY CITY, N. J.! УВАГА!
ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОЇ ПАРОХІ І У. Н. ДОМУ влаштується так званий

БІНГО
КОЖДОГО ПОНЕДІЛКА

В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ,
181-183 FLEET STREET, JERSEY CITY, N. J.

Початок в годині 8-мій ввечір.
35 Нагород до роздання кожного понеділка.
„Бінго“ є дуже цікава й інтересна забава, тому приходьте, а певно, що тоді буде приходити кожного понеділка. Комітет.

ДАВАЙТЕ КНИЖКИ НА РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК

Замовляйте їх у Книгарні „Свободи“. Всі замовлення будуть опаквані в різдвянім папері з карток вашого бажання.

Пишіть по каталогу сьогодні.

„СВОБОДА“
33 GRAND ST. (P. O. BOX 346) JERSEY CITY, N. J.

ДО КРАЮ

РОШІ

ПЕРЕСИЛАЄМО В ДОЛЯРАХ І ТЕЛЕГРАФІЧНО ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВІТА, СКОРО І ДЕШЕВО.

Продаємо шифарти на всі лінії до краю і з краю до Америки.

Полагодуємо всі краєві справи дешево і після прав краєвців.

Продаємо і вимірюємо домні і фарми і полагодуємо всі тутешні справи реальностей.

В кожній справі просимо кожного Українця в Америці улаштуватися в повних справах до свого українського бора котрого власником від 20 літ є Антін Пашук. Адреса така:

ANTHONY D. PASHUCK
322 N. 8th Street Philadelphia, Pa.

Volga Accordion Co.
(заснований 1919)

СПЕЦІАЛЬНИЙ РІЗДВЯНИЙ ПРОДАЖ АКОРДІОНІВ (ГАРМОНІЙ)

П'яно акордіони, 48 басів, \$60 і вище
П'яно акордіони, 80 басів, \$87.50 і вище
П'яно акордіони, 41 клавішів, 120 басів, \$115 і вище

Всі вони це найновіші моделі, а також „модерністичні“ п'яно акордіони. Ми є теж спеціалісти в строєнні й направи акордіонів.

Заки купите акордіон, зайдіть конче або напишіть до 290,36

VOLGA ACCORDION COMPANY
TEL. ORCHARD 4-7902 80 AVENUE A, between 5th & 6th Sts., NEW YORK, N. Y.

XMAS MEANS CORONA

... and a Happy Christmas for all who receive this splendid typewriter. Prices from \$37.50 to \$67.50, including free carrying case and instruction book. Terms as low as \$1.00 a week.

L. C. SMITH & CORONA TYPEWRITERS INC.
District Office: 873 BERGEN AVE., JERSEY CITY, N. J.
Branch Office: 1004 BROAD STREET, NEWARK, N. J.

ШИФКАРТИ

на найбільшій та найкоршій кораблі на всі прогулянки і то до всіх країв. Воготовляємо всі документи, потрібні до подорожі — паспорт, візи, прити, афідавіти, прити, і тому наші пасажери не мають клопоту в корозі.

ДОЛЯРИ посилаємо до всіх країв ПОСЛІШНО І ТЕЛЕГРАФІЧНО і вплатами в корозі.

ПОЛАГОДУЄМО СТАРОКРАЄВІ СІПРАВИ відносно до теперішніх обов'язуючих законів в країні. Контракти, повноваження, акти дировичні, дозвіл скрити і всі інші документи.

Продаємо ДОМИ та рійні бізнеси по дуже приступних цінах. Голоється у всіх справах до нашого НОТАРІАЛЬНОГО БЮРА по совісі поради та ретельно обслугову.

S. KOWBASNIUK
277 E. 10th STREET, (mid 1-ою і Евено А), NEW YORK, N. Y.

НЕ НОВА

Наша обслуга не є нова. Хоч вона під кожним оглядом модерна, то кожний бачить, що за нею є 30-літній досвід; 30 літ науки, як обслуговувати найкраще.

Це річ такої великої ваги, що ми не можемо собі уявити, як хтось може не звернути на це уваги.

STEPHEN LEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS
77 Morris St., Jersey City 34 E. 25 St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5959 Phone: Bayonne 3-0540

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НАВІТЬ НАЙБІЛЬШЕ ХОРИ НЕ ПОВИННІ ТРАТИТИ НАДІЮ

В 5 останніх роках я почув себе зовсім хорим і зламаним чоловіком. Недомогання жодяк і внутрішні болі, також дуже прикри болі в правій боці і в крижах затроювали мені життя і перешкодили в моїй професійній роботі. Я шукав порад багатьох лікарів, придержувався їхніх вказівок, зживав багато приписаних мені ліків. Останній доктор спеціаліст зазначив, що тільки при допомозі операції буду міг віднайти здоров'я. Мала бути мені винята права пирка і витятий виросток на спінній кішці. Лікар зажадав мого відпису, а на мій запит відповів, що кожна операція є получена з ризиком, окрім п. с. л. права, пацієнт обов'язаний стерпяти на окремому, що з власної волі піддається операції.

Я наважся з моїм відписом. Також приходить мені в голову думка — з розбитими моїми нервами, клацання на операційній стіл, з якого незнатно, як останнє. В тім часі я вичитав про методу д-ра Мілера і дуже втішився, що це дещо на світі, що зможе мене охоронити перед операційним столом. Сьогодні я удався до д-ра Мілера. Я не завісив в моїй надії, бо завдяки методу і старанням д-ра Мілера мої усі недомогання уступили і почувую себе зовсім здоровим чоловіком. Цими письмом висказую глибоку дяку д-рові Мілерові за велику рід, яку для мене він вчинив.

БРОНСЛАВ Р. ПУВІН,
69 Ann Street, Newark, N. J.

Від трьох літ я відчував безупинно сильні болі в хребті і в правій нозі. Лікарі означили мою хворобу назвою остеоартрит і на їх порадження я піддався операції. Однак після операції болі не уступили — надалі я остався хорим чоловіком. Розстроєний довгою хворобою і розчарований в надії відновлення, я вичитав прикладково в газеті про природний методу д-ра Мілера, завдяки якій багато хорих людей віднаклали здоров'я. Сьогодні я удався до офісу д-ра Мілера, і по кількох днях примінення його природної методу я почув усю свою попередню біль і чуюсь тепер зовсім здоровим.

Про мій досвід подаю до відома людям, які потребують допомоги в ліхтій здоров'ю. Щоб ви довірилися, як це було зі мною, та щоб ризик спробувати доброту методу д-ра Мілера, який я завдячую поворот до щасливого відновлення.

ДЖОРДЖ ЗОФЧАК,
6 Christopher Street, Carteret, N. J.

Висказую д-рові Мілерові мою щирю подяку за щирю прислугу, яку вчинив для мого відновлення.

Я часто запладала на різні припадки, жінкам властиві. Лічимо мене в різний спосіб і послали мене на операцію. Завдяки знаменитій природній методу д-ра Мілера я почув усю свою тепер зовсім здорову і нормальною жінкою.

ФІЛЬМЕРА ТРОПЕАН,
372 Clombia Street, Orange, N. J.

Я є чоловік у силі ніку, однак безупинні болі голови, болі в ногах і плечах, недомогання жодяк, упертий капіталізм і безсонні ночі так дуже нашкодили моє здоров'я, що я страждав охоту до життя і думав, що для мене нема вже рятунку. Лікарі приписували мені різні ліки, позаяк один радил мені йти до шпиталю, інші бачили односторонній рятунку для мене в операції. Вкінці я поїхав у шпиталю звеніру щодо усього і мучився з дня на день.

Коли я довідався про д-ра Мілера — я зголоєдна до нього з останньою одробиною надії. Це була для мене щаслива хвиля.

Я остався під старанною опікою д-ра Мілера і вже від самого початку я завважав лічимо позичення в моєму здоров'ю. Нині я чуюсь зовсім здоровим і сповнений — усі давні недомогання уступили і починаю новий період життя.

Тому сердечно дякую д-рові Мілерові за велику працю і за його старання, при допомозі яких я віднакляю здоров'я. Також я йому дуже вдячний за цінні порадження і вказівки — про які давніше я від нікого не чув — як поступати в будучности, щоб удержатися при тривалій здоров'ю.

МІХАЛ КАПЕЛЬ,
196 Belmont Avenue, Newark, N. J.

Через довгі роки я терпів на дуже прикри болі в ногах. За поміччю я гадяв у докторів у кождім місті, де я перебував, в Бостоні, в Нью-Йорку і в Ньюарку. Лікував мене і кінець в моїх терпіннях приписали мені д-р Мілер в Ньюарку, який вказав мені спосіб природної своєї та унікальний методу свого незвичайного старанню опіку — за що д-рові Мілерові в тій дорозі складаю мою щирю подяку.

ЛЮД ДЕНУНО,
179 New Street, Orange, N. J.

Від ряду літ я терпів на всякі недомогання жодяк, біль голови, колена в боці. Радялися лікарів і зживав різні ліки — нічого не помагає. Я уже думала, що ніколи не віднакляю здоров'я, але не буду своєю сповнати свою домашню роботу. Одна з моїх знайомих порадил мені удатися до д-ра Мілера. По 6 тижнях опіку д-ра Мілера я віднакляю здоров'я. Природний методу д-ра Мілера рекомендуую хорим жінкам, що терплять на подібні недомогання, як мої.

ЮДІЯ ЧАБАК,
12 Evert Place, Plainfield, N. J.

Через довгий час докучали мені прикри болі в плечах і в крижах. Я не думав, але жінка здаючи і працюючи, що до життя стала мені незносимим. Я лікувався у різних докторів, якіяк час був також у шпиталю — ніщо не помагало.

Доперва методу і опіку д-ра Мілера принесла мені полешку і остаточно поміччю в моїх терпіннях.

Я зовсім віднакляю здоров'я і життя представляє тепер для мене принаду і вартість.

ФРАНК РУДОЛЬФ,
180 Belmont Avenue, Newark, N. J.

ЗДОРОВ'Я МОЖНА ВІДЗИСЬКАТИ ТАКОЖ БЕЗ ЛІКІВ І ОПЕРАЦІЙ, СПЕЦІАЛЬНИЙ ІНСТРУМЕНТ НІОРАКАЛАМЕТЕР МАС НЕОЦІНЕНЕ ЗНАЧІННЯ ДЛЯ ВСІХ ХОРИХ.

Цей незвичайно чуткий інструмент проливає усі часті людського організму і сейчас вказує, де і в чім лежить причина хвороби. Болі голови, болі в жодяку і кишках, недокровність, параліж, ревматизм, нервозність, колена в крижах і колінах, безсонність, брак апетиту, отяжлілість, загальне ослаблення і почування сталой утоми, усі ці недомогання жінкам властиві, і т. д. — це все симптоми (знаки) хворого організму. Найважливіша рід полягає у тім, щоб ви знайти і усталити остаточно причину, яка витворює і викликає хворобливі симптоми.

Тому усі, що підупали на здоров'я, без рїжниць, чи їх хвороба триває довго чи коротко, і без рїжниць, якою назврю їх хворобу називають — нехай будуть доброї думки. З найгірших припадків можна повернути назад до здоров'я, коли розізнається докладно дійсну, остаточно причину хвороби.

Ті, що терплять на так звані „невидчімі“ або „безнадійні“ недомогання, цехай не попадають в зневіру в ратуванням свого здоров'я — але ще раз нехай спробують.

Будуть трактовані в спосіб відповідний і чесний, бо є рїчно переконано, що природні методи є найкраще відповідні до віднакляння здоров'я. Ті, що терплять на недомогання, які можна бачити оком (раци, ревматизм, параліж, і т. д.), також нехай ще раз спробують.

Не мусять платити за услугу, доки не буде наглядно, що полешка в їх здоров'ю наступила.

Офіс д-ра Мілера посідає інструмент „Ніоракаламетер“, що виконує так важку ролу при усталюванні у хорих остаточної причини, яка їх хворобу спричинила.

В останніх роках я сильно підупав на здоров'ю і дуже терпів. Болі в крижах і плечах — також сталі болі жодяку дуже мене обесилити. З часом зробилися так прикри, що я не міг працювати і мусів гадити лікарської допомогі. Я не шадив гроши, щоб рятувати здоров'я і радився багатьох лікарів. В однім місці було мені сказано, що терплю на ревматизм, в другім місці я довідався, що моя хвороба зветься сїтїтка та що крім цього мар рани в кишках. Вкінці радил мені удатися до шпиталю, тому, що стан моєї хвороби вимагає довгого і старанного лікування.

В останній хвилі — за радою знайомих — я удався ще до д-ра Мілера. Він оглянув мене докладно і узав під свою опіку. Я виконував усі порадження д-ра Мілера і невдовзі всі мої недомогання уступили і чую себе здоровим, як давніше перед хворобою.

Ці посвідчення пишу і даю мою фотографію з власної волі. Почуваясь до вдячності для д-ра Мілера і хотів би промгати іншим хорим людям, подякуючи до публікації відомості цієї, що я сам досвідив на власній особі.

ЯН РУДЗІНСЬКИЙ,
Box 147, Eine Island, N. Y.

Бибачте незвичайну форму, в якій пишу цих кілька слів. Це не змінише ваги моєї правдивої вдяки, яку висказую д-рові Мілерові.

Від кількох літ я вичитав про методу д-ра Мілера з недомоганнями та ревматизмом. По застосуванні до вказівок д-ра Мілера мої недомогання уступили і сьогодні життя і спит мають для мене цілком інший англад.

Рівном мою жінка долучується зі спосіб полешкою. Стало терпіла на анемію так, що в останнім році її вага впала до 100 фунтів. Під опікою д-ра Мілера жінка осягнула вагу 150 фунтів і чутється тепер зовсім добре.

ВОЛОДИСЛАВ І ВОЛОДИСЛАВА БУКОВСЬКИЙ,
85 Skjilman Avenue, Jersey City, N. J.

Моя хвороба була дуже утяжлива і вперта і здавалося мені, що вже ніколи не віднакляю здоров'я.

На протязі останніх 5 літ стало я терпіла на болі голови, болі в плечах, на тиснення і колена біля серця і на тяжкий віддих. Я старанно виконував усі ради і вказівки лікарів і всяких уживала ліків — однак без результату.

Довідавшись про д-ра Мілера — шераз я порїшила спробувати і його природної методу.

Цим разом я не завісала в моїх надіях. Завдяки надзвичайній методу д-ра Мілера і його старанням — у зглядно недолгім часі я почув усю свою попередню біль і чуюсь тепер зовсім здоровим.

МАРІЯННА МАЗУРЧИК,
180 Wilton Avenue, Newark, N. J.

Я дуже терпів від 3 літ на колена в правій боці і на прикри болі в лійній нозі.

Усі ці способи, яких я уживав, не помагали. Відколи я віднакляв опіку д-ра Мілера і його методу — болі почали уступати і тепер почувую себе зовсім здоровим чоловіком.

І. КОМІШЬКИЙ,
369 — 16th Ave., Irvington, N. J.

У моїх хворобі жодяку і болі в правій боці я оставив під опікою д-ра Мілера — примінюючись до його природної методу.

В недолгім часі я віднакляв здоров'я і дякую сердечно д-рові Мілерові за його знамениту працю.

ІОСИФ САЛІН,
421 E. 74th St., New York City.

Мене довго мучили ревматизми боці, завороти голови, жодяку недомогання і ослаблення цілого організму.

Поряди багатьох докторів і всякі ліки не помагали. До д-ра Мілера я зголоєдна, коли вже ледяні на ногах мої ноги вдерялися.

Під опікою д-ра Мілера і завдяки його природним методам я у зглядно недолгім часі почув усю свою попередню біль і тепер чуюсь зовсім здоровим.

ЕТЕЛЬ ДОРФМАН,
41 Hillside Place, Newark, N. J.

Ніхто не зможе оцінити працю д-ра Мілера ліпше від мене. Я підупала на здоров'ю та, що власним силам не могла порушитися з місця на місце. Багато докторів казали мені, що на мою хворобу нема ради. Під опікою моєї приятельки я вибралася до Ньюарку до офісу д-ра Мілера. По кількох тижнях уживання методу д-ра Мілера я віднакляла сили, так, що усі мої зваломи прямо цему не хотїли тірїти.

Поручаю д-ра Мілера всім хорим жінкам.

ІОСИФІНА СТАХУРСЬКА,
65 East 25th Street, Bayonne, N. J.

Я хорувала на жодяку і страшні болі голови і ходила від одного доктора до другого. Коли не наступала полешка я вже мала намір виїхати на лікування до краю. Тоді я довідалася про д-ра Мілера. Сказав мені, що потрафити мене принесить до здоров'я і додержав слова. Сьогодні я зовсім здорова жінка і щиро дякую д-рові Мілерові за його знамениту опіку.

МАРЯ МУХА,
108 Lowell Street, Carteret, N. J.

Перед роком я запала на незвичайну хворобу. Тяжкі болі голови і в околиці жодяку — перш одна нога опухла мені так, що я не могла ходити.

Нікі ліки не помагали, також операція не дала полешки. В такім стані відвезли мене автомобілем — 80 миль до Ньюарку — до д-ра Мілера і до офісу занесли мене на руках.

Завдяки знаменитій методу і опіку д-ра Мілера я віднакляла давню здоров'я. Пухляка в нозі уступила, болі несли також. Чуюсь здорова і сильна як давніше.

Подякую мою фотографію і опис моєї тяжкої хвороби в тій цілі, щоб хорі жінки і чоловіки довідалися про цінну методу д-ра Мілера.

А. ФЕЦУЛА,
11 Railroad Avenue, Port Jervis, N. Y.

Безупинні болі голови, жодяку і болі в крижах, що мучили мене довгий час — зробили це, що я став неспособним до праці.

У тяжкім стані я піддався опіку д-ра Мілера і по кількох неділях примінення його методу я віднакляв своє здоров'я.

ІВАН ВЕЧЕРАК,
45 Congress St., Newark, N. J.

З цілою готовістю і словами щирої подяки посілаю д-рові Мілерові мою фотографію за знамениту опіку, яку оказав мені в моїй тяжкій недугі. По 3 неділях уживання природної методу д-ра Мілера я віднакляв здоров'я. Поручаю д-ра Мілера усім хорим.

ІВАН КАНАВАЛЬ,
34 William St., South River, N. J.

Я терпів дуже тяжко на жодяку і в внутрішній боці в околиці кишок. Лікарі означували мою хворобу як боляки і рани в кишках. Жодяку мій не приймав поживи, часто я шераз сїдав, що тільки я їв. Такий стан довів мене до цілковитої невідомості до праці. Я зовсім спав з тіла і безнадійно мучився з дня на день. На порадю моєї приятельки Маджаро я удався остаточно до д-ра Мілера. Це була для мене щаслива, правдиво приятельська порада. Під опікою д-ра Мілера стан мого здоров'я негайно почав поправлятися. Болі уступили, привернувся апетит, я віднакляв вагу і силу до праці. Сьогодні почуваясь зовсім новим чоловіком.

ЕДВАРД МІНКЕВИЧ,
1235 Westside Avenue, Jersey City, N. J.

Сердечно дякую д-рові Мілерові за знамениту прислугу, яка була так дуже поміччю і успішна в моїй прикрий недугі.

АНЄЛЯ БАРАН,
238 Broadway, Elizabeth, N. J.

Від 2 літ я дуже терпіла на жодяку. Нікі ліки мені не помагали. Тоді я довідалася про д-ра Мілера і прийшла анова до здоров'я.

СУЗАННА ВІПАРЕНА,
147 Leila Street, Newark, N. J.

„НАРОДНИЙ КОМІСАР ФІНАНСІВ ПИРХ“

Недалеко Запорозжя співробітник „Правди“ відшукав легендарного народнього комісара фінансів Пирха, відомого з часів громадянської війни на Україні та махніщини.

Пирх — пасічник. Звичайне його назвище Пороховників. Співробітник „Правди“ Пороховників пояснив, як він став народним комісарем фінансів:

„У нас відомо було як? Що ні день, то нова влада? Було, то червоні, то кат зна, які. Ну, й постановили мужики свою владу мати. Вибрали мене комісарем у грошевих справах. Бо то — дуже бентежився на ріді тобї й царські, й денкінські, й керенки, і советські, а скільки якік папірець варт — не розбереш. Ось я писав на грошах: „дїя — пуд збіжа“, дїя — пів пуда“, а деяка навіть дїя фунта не дотягала!..“

Ці написи підтверджував підписом: „Пирх“. З цим підписом гроші на рід приймав по ціні збіжжя, як було на даному банкіотні назначено. На запит, чому Пороховників підписувався „Пирх“, він відповів:

„Назвище моє довге. Всєнке на грошах не вміщується. То я коротше писав.“

Пороховників був управителем „народної каси“ і досі старанно переховує дотичні документи.

— Як не зберігати? Непевні часи, можуть і від мене зажадати рахунків.

ПОТРІБНО ДІВЧИНИ
до легкої домашньої роботи. Кожен новобудівля в невідлізній Мунст сїдає у працюючих. Голоситесь, треба в склї: 295

АНДРЕЙ НЛАДЬ,
R. F. D. 1, Sommerville, N. J.

НА ПРОДАЖ ДЕЛКАТЕСЕН І ГРОСЕРІЯ
Першорядне уладження. Продаж з причини самотності до старих літ. Бізнес добре вироблений. 295-6

17 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK CITY.

НА ПРОДАЖ ДЕЛКАТЕСЕН І ГРОСЕРІЯ
З важкої причини продаж старий вироблений бізнес, продаж десиво для скорого купів. Рент \$1800 мєсячно. 295-3

634 EAST 13th STREET, NEW YORK CITY.

НА ПРОДАЖ 45-акрова МОЛОЧНА ФАРМА, 6 коров, 1 являк, бойгай, 2 коні, курі, дїя на два роки, 5 і 6 км. являк, річка, жерельна вода. Добра місце для валеяння курей і т. д. \$2,700. Піншїт англійською мовою: 194-3

GEORGE JENSEN,
R. 2, Sherburne, N. Y.

Д-р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ
Урядові години:
Від 1—3 пополудні і від 6—8 вечір. В невідлізній з умовою, 178 SO. 17th ST., NEWARK, N. J. (near Springfield Avenue)
Tel. Essex 3-4468.

Е. С. ВІТКОВСЬКИЙ
ПРОДАЖ ШИФКАРТ ПЕРЕБИЛКА ГРОШЕВ до всіх країв в американських доларах.
ВИРОБЛЮВАННЯ ПРАВНИХ ДОКУМЕНТІВ, асфідентів і т. п. Асфідентів доки, медаль і т. п. Звертайтесь на адресу:
Е. S. WITKOVSKY
139 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.

Д-р С. ЧЕРНОВ
(Европєйський спеціаліст)
Гострий і хронічний недуги чоловіків і жінок — Шпєрм А кров. 223 Second Ave., cor. 14 St. N. Y. C. Room 14.
Офісові години: 10—8; невідлізній 11—2. Жінка-доктор до обслуги. Проміни X & флюороскоп \$200.

НЕПРИЯТЕЛЬ РЕВМАТИЗМУ.
Біль в руках, ногах, крижах, зміню в ногах, а поза шкєрою як би мурвали лезили. Ті недуги уступают по ужиттю „SORKO“. Саєтк коштує \$4.00. Разом з замовленням на адресу: 225-
CH. LOZINSKI, Dept. 5,
2325 N. Mulligan Ave., Chicago, Ill.

ІМПОРТОВАНИ УКРАЇНСЬКІ І ПОЛЬСЬКІ ГРІБИ.
Ліози 85 ц. фунт; на шнурках \$1.10 фунт; вибирок \$1.35 фунт; самі шапачки \$1.75 фунт. Спеціально для Гросерів і Новіст — Грїби в пакєтах, з горбїнах по туїні за 75 ц. Лістовні замовлення вислакумо поштою на C. O. D. Reliable Mushroom Co., 9 Rivington St., близько Orchard St., New York, N. Y. Tel. Orchard 4-6420.

ПІТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК
Замовлять ПОКОРОНАМИ В БРОНХ, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel. Orchard 4-2448

DR. L. ZINS
Поверх 25-їтїа практика.
110 East 16 ST. N. Y.
(вїк 4-торє Еверєт А Ірвінг Плейс)
ГОДИНИ: від 9 рано до 9 вечір. В невідлізній від 9 рано до 3 пополудні. ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКІ.

СВІЙ ДО СВОГО!
Односторонній український погребник в околиці Пєрт Амбой і Канарет, Н. Дж.
SAMUEL P. KANAL,
433 STATE ST., cor. WASHINGTON PERKIN AMBOY, N. J.
Телефон: P. A. 4-4848.
Чесні обслу. — Український шєт.

Dr. JOSEPH MILLER, D.C., Ph.C., 34 PARK PLACE, NEWARK, N. J.

ОФІСОВІ ГОДИНИ: Від 9 рано до 9 вечір. В невідлізній і свята за попереднім умовленням.
Як їхати: В Ньюарку усі автобуси з надписом HUDSON TUBES доїздять впрод до місця офісу; стріт-кари TERMINAL доходять один блок від місця, де є офіс. З Нью-Йорку HUDSON TUBES з CORTLAND ST. — 20 минут — з 33 вулиці і 6 евені — 30 минут.

Потїши.
— То ви програли справу в третій інстанції?
— Так, так.
— Не грізьтеся! Всегаки потїштесь, що ви в двох-перших виграли.

Ручна жічїина робота.
— Іване, а ви чого так спухди на лиці?
— Бачите, це ручна робота моєї жінки!

На стації.
— Бачиш, я говорив тобі, що спїзнїємо до поїзду.
— Раптом спїзнали три хвилини, а ти зараз робиш таку авантуру!...